

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Høringssvar til lovforslag om konkurrencemæssig ligestilling mellem kommuners og regioners egenproduktion og køb af ydelser hos eksterne leverandører i relation til udgifter til merværdiafgift (momsudligningsordningen) samt momsfondet

Høringssvaret afgives med forbehold for den politiske behandling i Amtsrådsforeningens bestyrelse.

Amtsrådsforeningen har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Kristian Ebbensgaard

/

Otto Larsen

27-03-2006

Sag nr. 06/1043

Dokumentnr. 19166/06

Sagsbehandler

Rikke Margrethe Friis

Tel. 3529 8276

E-mail: rmf@arf.dk

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

E-post: arf@arf.dk
Tlf. 3529 8100
Fax 3529 8300

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotholmsgade 10-12
1216 København K
Att.: Pia Brunn de Place, pbh@im.dk

24. marts 2006

KMA
61670-0007
kma@dhs.dk

Høringssvar til Indenrigs- og Sundhedsministeriet vedrørende lovforslag om konkurrencemæssig ligestilling mellem kommuners og regioners egenproduktion og køb af ydelser hos eksterne leverandører i relation til udgifter til merværdiafgift m.v. samt om momsfondet.

Dansk Handel & Service fremsender hermed bemærkninger til ovennævnte lovforslag, som Indenrigs- og Sundhedsministeriet har offentliggjort på www.hoeringsportalen.dk.

Generelle bemærkninger

Lovforslaget indeholder et forslag, der giver Indenrigs- og Sundhedsministeren hjemmel til at fastsætte regler om, at kommuners og regioners udgifter til betaling af lønsumsafgift kan omfattes af refusionsordningen. Det er en udmøntning af et af regeringens 333 forslag i forbindelse med Globaliseringsrådets arbejde, og samtidig et forslag, der tidligere har været drøftet i et udvalgsarbejde i regi af Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

Dansk Handel & Service har deltaget i både Globaliseringsrådet og Indenrigs- og Sundhedsministeriets udvalg. Det er derfor uforstående, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet har valgt at sende lovforslaget i høring blandt en snæver kreds af høringsparter. Dansk Handel & Service vil tværtimod opfordre til, at dialogen og det positive samspil fortsætter i forlængelse af hidtidige konstruktive samarbejde.

Det er positivt, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet tilstræber lige konkurrencevilkår mellem kommunal egenproduktion og køb af ydelser hos private. I dag er der en lang række områder, hvor der ikke er reel ligestilling mellem offentlige og private leverandører. Det gælder eksempelvis lønsumsafgift for private sundhedsleverandører og moms på postydelser, hvor de gældende regler virker konkurrenceforvridende.

I lovforslaget er valgt en metode, hvor det konkurrenceforvridende element med lønsumsafgiften forsøges neutraliseret med en refusionsordning. Ordningen er påtænkt som en del af momsudligningsordningen, hvorigennem kommuner og amter allerede i dag afløfter indirekte momsudgifter i forbindelse med køb af visse momsfritagede ydelser, der er optaget på en positivliste. Det er en uhensigtsmæssig metode, da den er administrativ tung og foretages ud fra en gennemsnitsbetragtning og ikke virksomhedernes reelle udgifter.

Der er behov for at skabe en reel finansiel ligestilling mellem offentlige og private leverandø-

rer. Det opnås ikke gennem en refusionsordning. Der skal derimod skabes en ordning, der sikrer en udligning af virksomhedens reelle udgifter. Alternativt enten, at virksomhederne fritages for at betale lønsumsafgift på samme måde som det offentlige eller, at det offentlige pålægges lønsumsafgift på samme måde som det private erhvervsliv.

Der er således ikke gode erfaringer fra den tilsvarende ordning vedrørende moms, hvor private leverandører blev kompenseret med 2 pct. af prisen ved levering af visse ydelser på frit valgs-området, og hvor kommuner og amter samtidig kunne fratrække de indirekte momsudgifter over positivlisten.

Kompensationsordningen sikrede ikke lige konkurrence mellem offentlige og private leverandører, da den ikke kompenserede de private leverandører i en grad, som svarede til de offentlige leverandørers adgang til at få afløftet de faktiske momsudgifter. Samtidig var det erfaringen, at kommunerne rent praktisk ikke havde økonomisk kendskab til ordningen, og at kompensationen ikke blev henført til det konkrete kommunale budgetområde. Dermed var der risiko for, at kommunen ikke vurderede den private leverandørs pris korrekt i konkurrence med en offentlig aktør. Den manglende gennemsigtighed var dermed et stort problem.

Netop derfor har det været nødvendigt at få etableret en ordning, der sikrer en generel momsmæssig ligestilling mellem kommunale og private leverandører. Det er nu sket med Skatteministeriets forslag om at gøre visse ydelser på fritvalgsområdet momspligtige. Det sikrer en fortsat positiv udvikling af markedet for private leverandører af frit valg på hjemmehjælpsområdet.

Tilsvarende er det vigtigt at få etableret en ordning vedrørende lønsumsafgift, der sikrer en reel finansiell ligestilling mellem offentlige og private leverandører.

Dansk Handel & Service anerkender refusionsordningen som et skridt på vejen til at skabe yderligere ligestilling mellem offentlige og private leverandører. Det er dog en midlertidig løsning, særlig set i lyset af kompleksiteten i ordningen, de hidtidige erfaringer vedrørende moms-kompensation på frit valg, og ikke mindst EU-kommissionens igangværende undersøgelse af lovligheden af lønsumsafgiften. Derfor skal der igangsættes en hurtig proces frem mod en model, der sikrer en reel ligestilling, hvilket lovforslaget kun kan tilstræbe. Det er en proces, som Dansk Handel & Service gerne bidrager konstruktivt til.

Med venlig hilsen
Dansk Handel & Service

Heidi Schütt Larsen
Markedschef, Advokat

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer

Kronprinsessegade 8, 1306 København K. Telefon 33 93 91 91
Telefax nr. 33 11 09 13 e-mail: fsr@fsr.dk Internet: www.fsr.dk

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Att.: Søren H. Thomsen
Kommunaladministrativt kontor
Slotholmsgade 10-12
1216 København K

E-mail: sht@im.dk

27. marts 2006
ls/nea/dor (X:\Faglig\HORSVAR\2006\H027-06c.doc)

Forslag til lov om konkurrencemæssig ligestilling mellem kommuners og regioners egenproduktion og køb af ydelser hos eksterne leverandører i relation til udgifter til merværdiafgift mv. samt om momsfondet

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har ved e-mail af 17. marts 2006 fremsendt ovenstående lovforslag med anmodning om foreningens bemærkninger.

Foreningens momsarbejdsgruppe har gennemgået lovforslaget og skal i den anledning fremkomme med nedenstående kommentarer.

Indledningsvis skal foreningen henlede opmærksomheden på referencen til momsloven i forslagens § 5, som er forældet og derfor bør ajourføres eller udelades.

I relation til kommunerne henledes opmærksomheden på, at kommunerne har momspligtige aktiviteter i varierende omfang og dermed adgang til at fradrage købsmoms efter momslovens almindelige regler. Det bør præciseres yderligere i det foreliggende forslag, at samme momsbeløb ikke kan refunderes to gange. Dette kan ske ved udmøntning af forslagens § 1, stk. 2, men umiddelbart forekommer det mere hensigtsmæssigt, at det indarbejdes i § 1, stk. 1, således, at denne bestemmelse kun omfatter moms, der ikke er fradragsberettiget efter de almindelige momsregler.

---oo0oo---

I forbindelse med lovforslaget har man udvidet området for refusion til også at omfatte andre afgifter, indtil videre mere konkret lønsumsafgift.

Foreningen er enig i, at dette vil medvirke til at skabe konkurrencemæssig ligestilling.

I praksis vil det imidlertid næppe være muligt at godtgøre det præcise lønsumsafgiftsbeløb, der kan refunderes. F.eks. opgør bl.a. privatpraktiserende læger og privathospitaler den samlede lønsumsafgift som 3,08 pct. af lønsummen med tillæg eller fradrag af 3,08 pct. af overskud/underskud. Det betyder, at lønsumsafgiften vedr. en konkret ydelse i praksis aldrig vil være helt den samme hos to forskellige leverandører, selv om den pris, regionen afregner for ydelsen, f.eks. en hofteoperation, er den samme, uanset hvilket hospital m.m. der har udført operationen.

Derfor vil det formentlig være nødvendigt at lave en slags positivliste til lønsumsafgift, hvor refusionsbeløbet/procentandelen er fastsat for hver ydelse. Alternativt, at man fastlægger en "fast" procent på alle relevante ydelser eller grupper af relevante ydelser, som anses for at modsvare lønsumsafgiften og således godtgøres.

I samme forbindelse henledes opmærksomheden på, at der – afhængig af den ønskede grad af ensartethed – kan opstå spørgsmål om refusionsadgang omkring de ydelser, hvor f.eks. en praktiserende læge vælger at udføre en behandling selv (med lønsumsafgift) frem for at henvise patienten til behandling på et offentligt hospital (uden lønsumsafgift).

Samme problemstilling gælder i forhold, der er omfattet af lønsumsafgift med den høje sats på p.t. 9,13 %. Kommunernes udgifter til lønsumsafgift vedrørende placering af midler mv. vil dels være indeholdt i kommunernes renteudgifter, dels være indeholdt i betaling af gebyrer mv. til pengeinstitutter. En opgørelsesmetode, der giver et reelt billede af kommunernes udgifter til lønsumsafgift forekommer at være noget nær umuligt. Desuden har foreningen alene kendskab til, i hvilket omfang kommuner og regioner selv producerer ydelser, som alternativt kunne købes hos pengeinstitutter.

Som minimum bør forslaget ændres således, at refusionsadgangen omfatter udgifter *svarende til* kommunernes udgifter til lønsumsafgift, ligesom det vil være hensigtsmæssigt, hvis man objektivt afgrænser de ydelser, der kan ydes lønsumsafgiftsrefusion for. Eksempelvis er dog også lønsumsafgift indeholdt i prisen for taxakørsel, hvilket nævnes som et eksempel på, at det bør konkret beslutes, om sådanne serviceydelser skal være omfattet af refusionsadgangen.

---oo0oo---

I bestræbelserne på at sikre, at der opnås konkurrencemæssig ligestilling "begge veje", skal foreningen foreslå, at der også for kommuner og regioner bliver givet mulighed for godtgørelse af energiafgifter og vandafgift.

Derfor foreslås, at der etableres mulighed for godtgørelse af energiafgifter og vandafgift til kommuner og regioner i samme omfang, som private virksomheder har mulighed for godtgørelse.

Med sådanne regler bliver kommunernes/regionernes "energitunge" egenproduktion, f.eks. gartneridrft og vaskeridrft sidestillet med eksterne køb således, at især el-, vand- og CO₂-afgift ikke bliver en faktor, der indgår ved vurderingen af, om kommunen/regionen selv vil udføre arbejdet eller købe det hos en ekstern part. På samme måde som nævnt ovenfor vedr. lønsumsafgift vil det ud fra en administrativ synsvinkel være hensigtsmæssigt, om der laves en objektiv afgrænsning af, hvilken produktion der berettiger til refusion til kommunen/regionen.

---oo0oo---

Såfremt der er spørgsmål til ovenstående, står foreningen gerne til rådighed med en uddybelse heraf.

Med venlig hilsen

John Bygholm
formand for Skatteudvalget

Niels Ebbe Andersen
fagdirektør

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Pia Brunn de Place
Slotholmsgade 10-12
1216 København K

Også sendt til: pbh@im.dk

Dato: 27. marts 2006

Høringssvar vedr. forslag til Lov om konkurrencemæssig ligestilling mellem kommuners og regioners egenproduktion og køb af ydelser hos eksterne leverandører i relation til udgifter til merværdiafgift m.v. samt om momsfondet

HTS-A takker for muligheden til at kunne kommentere ovenstående lovudkast i forbindelse med høringen.

HTS-A har medlemmer som Falck A/S, Arriva Scandinavia A/S, Connex Danmark A/S og andre bus- og transportselskaber m.fl., som betaler lønsumsafgift.

HTS-A finder det konstruktivt, at man vil finde en løsning på konkurrenceforvridningen som følge af, at lønsumsafgiften udelukkende betales af private virksomheder, der konkurrerer med offentlige virksomheder og myndigheder (som ikke pålægges og betaler lønsumsafgift). HTS-A har med glæde også konstateret, at problemstillingen har været nævnt i det sidste oplæg til mødet i Globaliseringsrådet tirsdag den 21. marts d.å.

Konkrete kommentarer til § 1, stk. 3 (lønsumsafgiften omfattes af refusionsordningen)

Den foreslåede løsning med at, indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler, så kommuners og regioners udgifter til betaling af lønsumsafgiften bliver omfattet af refusionsordningen, er imidlertid ikke en holdbar løsning.

Som det tidligere er blevet fremført i arbejdsgruppen om konkurrence, moms og frit valg, der afsluttede sit arbejde i efteråret 2005, og i organisationens brev til økonomi- og erhvervsminister Bendt Bendtsen af 4. oktober 2005 så er det vigtigt, at der sker en fuldstændig finansiell ligestilling mellem offentlig og privat virksomhed, så der skabes fair konkurrencevilkår. Den mest reelle løsning er, at private virksomheder enten fritages for lønsumsafgifter eller at offentlige virksomheder pålægges at betale lønsumsafgiften. Evt. kan disse justeringer ske inden for de segmenter, hvor private og offentlige virksomheder/myndigheder konkurrerer med hinanden.

Denne løsning har flere fordele.

For det første sikrer man en løsning, som neutraliserer en evt. overtrædelse af EF-traktatens artikel 87, stk. 1, når det gælder ulovlig statsstøtte til offentlig virksomhed. EU-kommissær for konkurrence, Neelie Kroes, har i et svar af 14. marts d.å. til MEP, Karin Riis-Jørgensen, tilkendegivet, at det ikke kan udelukkes, at afgiftsfritagelsen for offentlig virksomhed kan udgøre statsstøtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1. EU-Kommissionen er derfor i gang med at kontakte de danske myndigheder for at udbede sig yderligere oplysninger. En refusionsordning skaber ikke en reel ligestilling, men i bedste fald kun en ufuldstændig udligning af omkostningerne.

For det andet sikrer man i forhold til en refusionsordning større gennemsigtighed og mere enkle regler, som også er regeringens overordnede mål i erhvervspolitikken.

For det tredje løser en refusionsordning ikke nødvendigvis problemet med en leverandør, der ikke selv afregner lønsumsafgift (og dermed får køberen af ydelsen ikke refusion), men derimod kan en underleverandør til leverandøren imidlertid godt betale lønsumsafgiften. Dermed overvælttes lønsumsafgiften i leverandørens generelle omkostninger og videre til f.eks. en offentlig kunde, som ikke selv afregner afgiften. Med andre ord opretholdes konkurrenceforvridningen ved leverandørers brug af underleverandører, der betaler lønsumsafgiften.

For det fjerde afregner virksomheder, der både har momsregistrerede og ikke-momsregistrerede aktiviteter, lønsumsafgiften efter omsætningen i hhv. momsplichtige og ikke-momsplichtige aktiviteter. Hvis virksomheden entrerer med en underleverandør, der afregner lønsumsafgift, vil lønsumsafgiften blive overvæltet i omkostningerne relateret til den momsfrie omsætning. Heraf betales også lønsumsafgift - og vel og mærke også af tidligere betalt lønsumsafgift. Der sker med andre ord en akkumulation af tidligere betalt lønsumsafgift, hvilket en refusionsordning ikke nødvendigvis vil neutralisere.

Endelig er erfaringerne fra de såkaldte positivlister på momsområdet ikke konstruktive.

Beløbet, der refunderes via de såkaldte positivlister, er ikke nødvendigvis identisk med de faktiske omkostninger for den offentlige myndighed, når indkøbsmomsen skal neutraliseres hos den private leverandør. Den tidligere 2 pct.-kompensation på fritvalgsområdet fra 1. maj 2004 til 31. december 2004 viste også, at kommunerne ikke blev kompenseret for alle omkostninger som følge af de private virksomheders manglende mulighed for at fratrække købmomsen.

Erfaringerne fra de nuværende og tidligere kompensationsordninger er derfor, at de reelle omkostninger hos de private leverandører ikke altid er blevet neutraliseret fuldstændigt, hvilket har medført, at konkurrenceforvridningen ikke fuldstændigt er blevet fjernet.

Dertil kommer, at der har været usikkerhed hos de pågældende kommunale sagsbehandlere om eksistensen af disse refusionsordninger. Det siger sig selv, at dette medfører, at refusionsordningen så ikke har nogen effekt. Endvidere har der også været usikkerhed om, hvorvidt refusionen rent faktisk bliver modregnet på den udgiftskonto, hvor den pågældende aktivitet konteres. Hvis dette ikke sker, har refusionen ingen modregningseffekt og er derfor uden betydning.

En refusionsordning er derfor ikke en holdbar løsning, men en lappeløsning.

Fuld finansiel ligestilling er ikke i modstrid finanspolitikken eller skattestoppet

I debatten har det været fremme, at en (delvis) fjernelse af lønsumsafgiften ikke er mulig, da overskydende offentligt provenu skal øremærkes lavere skat på arbejdsindkomst. HTS-A har stor sympati for lavere skat på arbejdsindkomst, men mener samtidig, at der er råderum til også at fjerne lønsumsafgiften for de private virksomheder, som konkurrerer med offentlige virksomheder og myndigheder. Hvis alle konkurrenceudsatte private brancher bliver fritaget, vil der højst være tale om et beløb på ½ mia. kr., hvilket er lidt i forhold til, hvad en mærkbar nedsættelse af skatten på arbejdsindkomst beløber sig til.

Endvidere vil en ligestilling af offentlige og private virksomheder virke i retning af øget og fair konkurrence på en række delmarkeder - helt i tråd med regeringens overordnede konkurrencepolitik.

Når det gælder en evt. lønsumsafgift på offentlige virksomheder og myndigheder, har det været fremme, at dette vil være i modstrid med skattestoppet. Imidlertid fremgår det af pressemeddelelse og notat af 14. april 2002 fra Finansministeriet vedr. fortolkning og implementering af skattestoppet (afsnit 9), at det af tvingende årsager er muligt at indføre eller forhøje en skat eller afgift, såfremt merprovenuet ubeskåret anvendes til at sænke en anden skat eller afgift. Det nævnes også, at ændringer i afgifts- og skatteprovenu bl.a. kan ske som følge af EU-beslutninger.

Derfor er det HTS-A's opfattelse, at en lønsumsafgift på offentlige myndigheder ikke er i strid med skattestoppet. Og hvis der skulle opstå et problem med et øget provenu, så kan dette kompenseres ved at nedsætte andre skatter eller afgifter.

Andre kommentarer

HTS-A finder, at den foreslåede omlægning af momsudligningsordningen, så der ikke længere opkræves et selvstændigt momsbidrag, men i stedet for sker en finansiering over bloktilskuddet, vil fjerne en usikkerhed hos kommuner og regioner, der kan have medført mindre brug af private leverandører og mindre privat indkøb.

Således har nogle kommuner fejlagtigt konkluderet, at indkøb hos private leverandører og virksomheder medfører højere bidrag til momsudligningsordningen. Med fjernelsen af denne usikkerhed sikres der klarhed i betalingsstrømmene vedr. egenproduktion og eksternt indkøb.

Med venlig hilsen

Ole Krog
Adm. direktør

Henrik Friis
Chefkonsulent

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
att.: Pia Bruun de Place
Slotsholmsgade 10-12
116 København K

HTSi
Børsen
DK-1217 København K

Danish Chamber
of Commerce

T +45 7013 1200
F +45 7013 1201
E hiso@hts.dk
I www.hts.dk

Dato: 27. marts 2006
Deres ref.: SITT
Vores ref.: LAK/JPR

Høringssvar - udkast til forslag til lov om konkurrencemæssig ligestilling mv.

Det 16. marts 2007 har Indenrigs- og Sundhedsministeriet fremsendt ovennævnte udkast i høring hos KL, Amtsrådsforeningen i Danmark, Kommunernes Revision samt Foreningen af Statsautoriserede Revisorer.

Som repræsentant for leverandørsiden finder HTSi det relevant at fremsætte følgende bemærkninger til forslaget:

Lønsumsafgiftens konkurrenceforvridende effekt mellem offentlige og private leverandører er velkendt og dokumenteret, bl.a. blev lønsumsafgiften behandlet af en tværministeriel arbejdsgruppe i 2003-2004, uden at der dog herved blev taget initiativ til at løse konkurrenceforvridningen.

Spørgsmålet er senere taget op af bl.a. HTSi i arbejdsgruppen om konkurrence, moms og fritvalg, som blev nedsat af regeringens økonomiudvalg i juni 2005.

HTSi hilser derfor ethvert forslag om fjernelse af konkurrenceforvridning som følge af lønsumsafgift velkomment.

Hensigten med lovforslaget for så vidt angår lønsumsafgiften er således at sikre en konkurrencemæssig ligestilling mellem kommuners og regioners egenproduktion og køb af ydelser fra eksterne leverandører, idet der indføres hjemmel til at indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at kommuners og regioners udgifter til betaling af lønsumsafgiften er omfattet af refusionsordningen.

Konkret foreslås etableret en ordning der, der svarer til den eksisterende ordning inden for momsudligningsordningen.

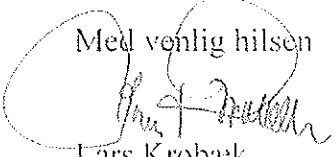
Dette er efter HTSi vurdering et skridt i den rigtige retning men vi skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at den foreslåede løsning er en

lappeløsning, som vil betyde, at området vil være præget af uigennem-
sigtighed og administrativt bureaukrati.

Efter HTSi opfattelse er der således behov for en reel ligestilling på om-
rådet, som også sikrer gennemsigtighed, og HTSi skal derfor foreslå, at
leverandører på markeder, hvor lønsumsafgiften forvrider konkurrencen
– hvad enten der er tale om offentlige eller private leverandører - på-
lægges samme afgift, eventuelt ingen afgift.

Erfaringerne med moms på fritvalgsområdet har således vist, at den fo-
reslåede løsning med en "positivliste" for lønsumsafgift ikke vil være
den optimale.

Med venlig hilsen

Lars Krobæk
Adm. direktør

Jakob Preisler
Chetkonsulent

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Høringssvar vedrørende lovforslag om momsordning

KL har med brev af 16. marts 2006 modtaget forslag til lov om konkurrencemæssig ligestilling mellem kommuners og regioners egenproduktion og køb af ydelser hos eksterne leverandører i relation til udgifter til merværdiafgift mv. samt om momsfondet i høring med en høringsfrist 27. marts 2006.

På grund af den meget korte høringsfrist har det ikke været muligt at forelægge udkastet til lovforslag for KL's formandskab og bestyrelse. Dette vil ske på møderne i april måned, og KL vil i givet fald fremsende supplerende bemærkninger til Folketingets Kommunaludvalg og ministeriet.

Omlægning af momsudligningens bidragsdel

Finansieringsudvalget anbefaler i sin betænkning nr. 1437 fra januar 2004, at den fremtidige finansiering af den nuværende kommunale momsudligningsordning overtages af staten mod en engangsreduktion af kommunernes bloktilskud.

KL hæfter sig ved, at det ifølge lovforslagets bemærkninger er denne model, der udmøntes med det fremlagte lovforslag.

KL forstår den foreslåede refusionsordning således, at staten overtager den fremtidige finansiering af kommunernes momsudgifter gennem en direkte refusionsordning, mens der foretages en engangsreduktion i bloktilskuddet til kommunerne i forbindelse med ordningens indførelse svarende til, hvad kommunerne ellers skulle have indbetalt til den nuværende momsudligning mellem kommuner.

Hvis lovforslagets bemærkninger giver mulighed for en anden fortolkning, anmoder KL om et møde med henblik på en uddybning heraf.

Den 27. marts 2006

Jnr 11.12.06 K04
Sagsid 000162692

Ref SHD
shd@kl.dk
Dir 3370 3544

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/2

Lønsumsafgift

KL er generelt enig i intentionerne bag lovforslaget og støtter principielt ligestilling mellem kommuners egenproduktion og køb af ydelser hos eksterne leverandører.

Det er dog samtidig væsentligt at fastholde det mangeårige princip om, at en eventuel skævvridning skal have et vist omfang, før der tages højde her for i regelgrundlaget vedrørende kommuners udgifter til merværdiafgift mv.

Efter KL's vurdering er skævvridningen i forbindelse med kommuners udgifter til lønsumsafgift ikke af en sådan størrelse, at disse udgifter bør omfattes af en refusionsordning. En sådan regulering vil være udtryk for en millimeterretfærdighed, der *for det første* i praksis ikke nødvendigvis skaber større ligestilling, idet en refusion ikke med sikkerhed svarer til kommunens udgift til lønsumsafgift, og *for det andet* ikke modsvarer de administrative merudgifter, der uundgåeligt vil være forbundet med en sådan ordning.

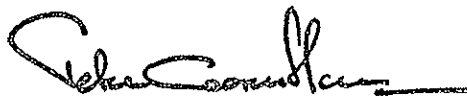
Hvis der skal tages højde for forskellige vilkår mellem kommuner og private leverandører med hensyn til betaling af lønsumsafgift, bør dette efter KL's opfattelse være betinget af, at der samtidig sikres lige vilkår i forhold til godtgørelsen af energiafgifter mv. Private producenter kan få godtgjort deres afgifter for den del af energiforbruget, der medgår til såkaldte procesformål, hvilket ikke er tilfældet for kommunernes vedkommende.

KL skal i forlængelse heraf foreslå, at såfremt, der ønskes foretaget sådanne ændringer i momsrefusionsordningen, bør dette ske efter et forudgående udvalgsarbejde, hvor KL er repræsenteret.

Med venlig hilsen

Erik Fabrin

Peter Gorm Hansen

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Att.: Søren H. Thomsen
Slotsholmsgade 6
1216 København K

90.01-3831

SA/AL

28. marts 2006

Høring om lovforslag om momsordning

I mail af 11. november i år har ministeriet anmodet KR om at fremkomme med bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

I den anledning kan vi oplyse, at vi har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Generelle bemærkninger

Efter momslovens §§ 43 og 44 skal og kan momsen efterfølgende reguleres, hvis den momsmæssige anvendelse af et investeringsgode ændrer sig.

Hvis en kommune eksempelvis opfører en ejendom, der delvist anvendes til momspligtige formål og delvist til kommunale (momsfrie) formål, vil kommunen være berettiget til delvist fradrag for den indgående afgift af byggeomkostninger fra SKAT og herefter refusion af den resterende moms i den foreslåede refusionsordning.

Ændrer den momspligtige anvendelse af ejendommen sig herefter (i 10 år fra ibrugtagningstidspunktet) med mere end 10 procentpoint, vil kommunen være forpligtet eller berettiget til at regulere det oprindelige fradrag for indgående afgift over for SKAT. Uanset om denne regulering betyder, at kommunens momsfradragsret stiger eller falder, er den ikke omfattet af kommunens rettigheder eller pligter over for den foreslåede momsrefusionsordning.

Vi foreslår, at det overvejes, om der i loven skal tages højde for dette forhold.

§ 1, stk. 3 - hvilke udgifter er omfattet af ordningen

Opmærksomheden henledes på, at den økonomiske belastning som lønsumsafgiften repræsenterer, varierer både i relation til de enkelte brancher omfattet af lønsumsafgiftspligten, og i forhold til de enkelte virksomheder inden for den enkelte lønsumsafgiftspligtige branche.

Hovedkontoret

Krumtappen 2
2500 Valby
Telefon: 33 12 65 45
Telefax: 33 14 85 00
E-mail: kr@kr.dk
Web: www.kr.dk

En bestemmelse som den anførte vil således ikke nødvendigvis kunne sikre en objektiv konkurrencemæssig ligestilling i og med, at eventuel refusion i medfør af denne ikke med sikkerhed vil modsvare den merudgift en kommune eller region påføres som følge af, at en leverandør er omfattet af lønsumsafgiftspligten.

Vi skal opfordre til, at det sikres, at en eventuel statslig refusion af kommunernes og regionernes udgifter i medfør af bestemmelsen ikke strider mod EF Traktatens statsstøtterelevanter. Vi lægger i denne forbindelse til grund, at der ikke i forslaget lægges op til refusion af alle kommunernes og regionernes indirekte lønsumsafgiftsbetalinger, men kun refusion af betalingerne i udvalgte tilfælde.

Vi skal endelig i forhold til bestemmelsen henlede opmærksomheden på, at såfremt formålet med loven, nemlig at *“tilstræbe lige konkurrencevilkår mellem kommunal egenproduktion og køb af ydelser hos private”*, fuldstændigt skal opnås, vil det være relevant at overveje en ligestilling af kommuner/regioner og private i relation til godtgørelsen af visse miljøafgifter i form af el-, kul-, gas-, olie, CO₂- og vandafgift.

Privat produktion og salg af varer og ydelser (jf. dog bilaget til elafgiftsloven) berettiger til godtgørelse af afgifterne i det omfang, energiforbruget mv. medgår til såkaldte procesformål medens kommuners og regioners produktion af tilsvarende varer og ydelser til eget brug ikke er omfattet af godtgørelsesretten.

Eksempelvis er et privat vaskeri berettiget til en betydelig godtgørelse af især el- og vandafgift, hvor et offentligt ejet vaskeri i dag og ej heller efter det forelagte forslag er berettiget til en sådan godtgørelse.

§ 2, stk. 2, § 6, stk. 3 og 4 forældelse

Det foreslås, at refusionsordningens forældelsesregler tilnærmes de forældelsesregler, der gælder efter skatteforvaltningsloven, LBK nr. 758 af 2 august 2005 med senere ændringer, kapitel 11. Generelt bør forældelsesfristen således sættes til tre år.

Med den foreslåede ændring sikres, at momsudgifter, der efterfølgende refunderes i eller tilbagebetales til ordningen, i relevant omfang tillige kan og skal korrigeres i kommunens eller regionens momsafregning med SKAT.

§ 6, overgangsbestemmelser

Efter forslagets § 6, stk. 3, 1. punktum, er de nye kommuner, som etableres pr. 1. januar 2007, berettiget til at modtage beløb svarende til udgifter omfattet af forslagets § 1, der er afholdt af de kommuner, der i deres helhed indgår i den nye kommune. De udgifter, der er omfattet af bestemmelsen, er ikke begrænset.

Forslagets § 6, stk. 3, 2. punktum, retter sig mod udgifter afholdt før 1. januar 2007 af de såkaldte “delingskommuner”. Her tillægges de nye kommuner ret til refusion efter ordningen for udgifter omfattet af forslagets § 1, hvis udgiften har knyttet sig til et aktiv, et passiv, en rettighed eller en forpligtelse.

Opmærksomheden henledes på, at de nye kommuner med forslaget er afskåret fra efterfølgende at opnå refusion af momsen af udgifter, der indtil 31. december 2006 er bogført som driftsudgifter i de såkaldte delingskommuner.

Vi foreslår, at det overvejes at indsætte et 3 punktum i bestemmelsen, som sikrer ligestilling mellem de nye kommuner, der er omfattet af forslaget § 6, stk. 3, 1. punktum og forslagets § 6, stk. 3, 2. punktum.

Med venlig hilsen

Steen Andersen
viceadm. direktør